

Klytaimestra rechtfertigt sich gegenüber Elektra:

- 1 Ἄνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὐτὴ στρέφη.
 Οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπέιχ' ἀεὶ
 μή τοι θυραΐαν γ' οὔσαν αἰσχύνην φίλους·
 νῦν δ', ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπη
- 5 ἐμοῦ γε· καί τοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ
 ἐξεΐπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
 Ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
- 10 Πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ,
 ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν· ἐξ ἐμοῦ, καλῶς
 ἐξοῖδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
 ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύχχανες.
- 15 ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σός, ὃν θρηνεῖς ἀεὶ,
 τὴν σὴν ὄμαιομον μούνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ
 λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἢ τίκτους' ἐγώ.
 Εἶεν, δίδαξον δὴ με <τούτο>· τοῦ χάριν
- 20 ἔθυσεν αὐτήν; Πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμήν κτανεῖν,
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δήτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ' οὐκ ἐμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
 Πότερον ἐκεῖνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
- 25 οὐς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν;
 ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἴμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
- 30 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνήν;
 Οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
 φαίη δ' ἂν ἢ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
- 35 δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.

V. 19: <τούτο> τοῦ χάριν Schmalfeld : τοῦ χάριν τίνος Ira : τοῦ χάριν τίνων L in linea, pt

II. Sprachliche Erläuterungen:

1. Geben Sie eine metrische Analyse der Verse 10-12!
2. Über wen spricht Klytaimestra in den Versen 15-33?
3. Geben Sie eine stilistische Beurteilung der Verse 15-33!